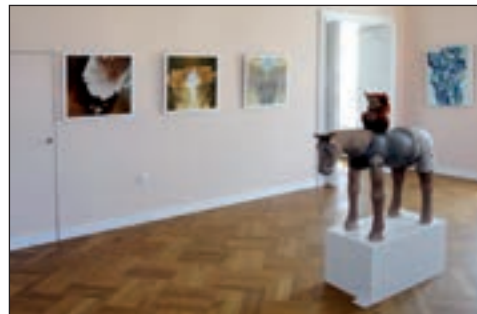
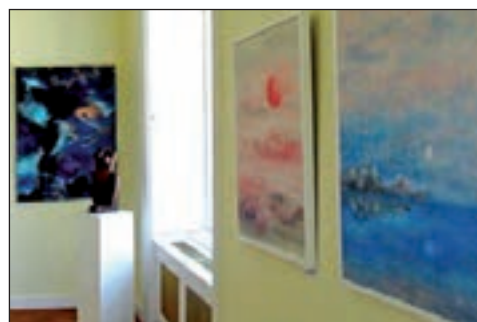

palette

ČÍSLO 4 | 4. 12. 2013 | NEPRAVIDELNÉ NOVINY UNIE VÝTVARNÝCH UMĚLCŮ HRADEC KRÁLOVÉ

PORTRÉT | RECENZE | LISTÁRNA | INFORMACE | VÝSTAVY | PŘEDSTAVUJEME | REPORTÁŽ

Výtvarné jaro Kostelec nad Orlicí, foto M. Vojíř, plakát pořadatel

SALONY 2013 JUBILEJNÍ I OBJEVNÉ

V roce 2013 se stala významná událost ve dvacetiletém pořádání Východočeských výtvarných salonů Oblastního sdružení Unie výtvarných umělců. Poprvé totiž hostily výtvarný salon výstavní prostory Galerie Kinský v Novém Zámku v Kostelci nad Orlicí pod názvem *Výtvarné jaro*. Ta dnes již dlouhá šňůra má začátek při nultém ročníku, v Městském muzeu v Hořicích. Ach, kolik změn v členské základně a organizaci salonů od té doby proběhlo. Nic nepřichází bezdůvodně a tak se o užitečné počáteční kontakty s novým možným výstavním prostorem postaral člen předsednictva naší Unie umělecký fotograf Miloš Vojíř. Zaujal ho půvab

skvěle zrestaurované klasicistní stavby Nového zámku s přilehlým třicetihektarovým anglickým, dendrologicky zajímavým parkem. K autorově zájmu přispělo snad i to, že zámek se stává významným společenským i kulturním centrem. Na celý komplex se zaměřil i Vojířův objektiv. Soubor záběrů ladil i estetickému citění zámeckého pána Františka Kinského, v jemu blízkých kruzích nazývaného hrabě Ferenc.

Prologem vzájemných akcí byla v roce 2012 výstava Textilní tvorby Katedry výtvarné kultury Pedagogické fakulty v Hradci Králové. Po ní přišla na řadu ve dnech 26. 4. až 8. 6. 2013 výstava Východočeského výtvarného salonu – *Výtvarné jaro*. V první den expozice Salonu proběhla hojně navštívená slav-

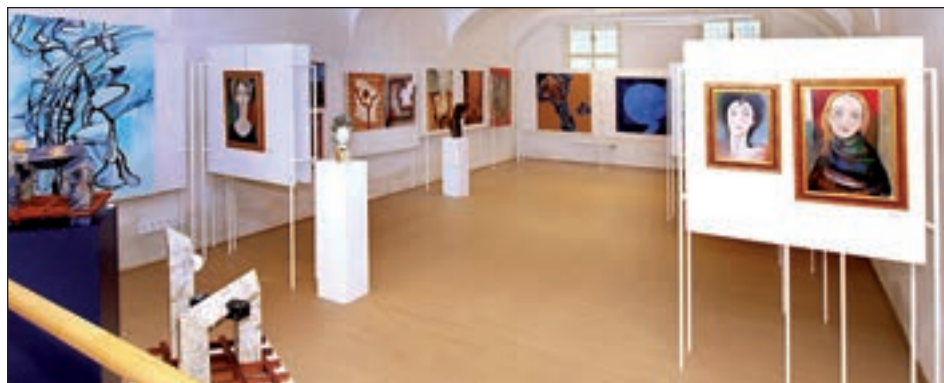
nostní vernisáž. Zúčastnili se jí vystavující umělci i přátelé výtvarného umění z města i ze vzdálených míst. Přivítání se poprávu ujal pan František Kinský, výstavu poctila svojí návštěvou i jeho matka, hraběnka Bernadetta Kinská.

Úvodní slovo pronesl PhDr. Josef Bavor a přiblížil přítomným něco ze života Unie i Salonů. Na výstavě představila čtyřicítka výtvarných umělců přes 120 výtvarných děl. Z ženské části základny přiblížily zajímavost abstrakce Helena Bednářová ve svých *Mystických krajinách*, Jana Stiborik ve dvou *Prosincích* vedle *Tří Janžurek* v akci a Milada Harvilková v grafickém pojetí *snových námětů*. Jana Lukavská představuje odvážné kompozice ve svých fotografických kreačích.

Rozsáhlé prostory Galerie Kinský umožňují instalaci i rozměrných obrazů, třeba osobitě pojatých krajin v japonských zahradách Jiřího Marbacha, i filozoficky pojaté obrazy Josefa Bavora. Nové pojetí své malířské tvorby přináší Petr Špaček. Svoji sochařskou tvorbu posledního roku zde představují Zdeněk Farský mladší, Eva Dlabáčková, Jaroslav Doležal a další.

KOSTELEČEK NAD ORLICÍ

Anders Jiří, Balíček Petr, Bavor Josef, Bohdanecký Jiří, Bednářová Helena, Dlabáčková Eva, Dinga Jan, Doležal Jaroslav, Drahoňovská Tereza, Dudycha Jiří, Farský Pavel, Farský Zdeněk ml., Farský Zdeněk st., Harvilková Milada, Chromek Miloš, Kalenský František, Kmošek Petr, Kosohorský Luboš, Krosch Jaromír, Krynek Milan, Křiklav Jiří, Kutilová Petra, Lukavská Ivana, Macháček Zdeněk, Macháň Václav, Macháňová Blanka, Marbach Jiří, Matuška Pavel, Michl Milan, Plocek Vladimír, Staňková Lucie, Stiborik Jana, Šindlar Zdeněk, Šindler Jiří, Špaček Petr, Říha Miloslav, Vavřina Jiří, Velehrach Leoš, Vojř Miloš.

Salon Hradec Králové foto I. Lukavská a M. Vojř

Plakát, autor Pavel Farský

Expozice Východočeského výtvarného salonu pokračovala ve starobylých sálech Galerie Na Hradě v době od 19. 6. do 7. 9. 2013. Oproti předcházející výstavě v Kostelci nad Orlicí doznala tato expozice řadu změn. Byl to především větší počet vystavujících výtvarných umělců, z nich téměř polovina představila zcela obměněnou kolekci svých děl. Jako hosté vystavovali malířka Šárka Cvejnová, studující propagace a designu z Velkého Poříčí a Jan Slavíček, autor webových stránek UVU. Slavnostní vernisáž uvedl předseda Josef Bavor, úvodní slovo

pronesl umělecký keramik Jiří Dudycha. V početném publiku zaujala řada osobností mezi nimi i zámecký pán z Kostelce nad Orlicí František Kinský. V obrazové tvorbě se příjemně projevil Vladimír Plocek špachtlovou malbou krajiny, Jiří Kouřil posunem ve svém výtvarném vyjádření a Jiří Vavřina volbou námětů z oblasti hudby a tance. Zaujaly i proměny Rudolfa Marečka opouštějícího kaligrafii a směřujícího k nepředmětnému pojetí. Lucie Staňková obměnila svoji výstavní kolekci částečně, aby dala vyznít malbě Vlnění vyjadřující pohyb. Choceňský Zdeněk Rosák vyjadřuje svůj dobrý vztah k rozmanitým místům krajiny, u Jiřího Dudychy jsem cítil v jeho keramice a keramických obrazech hledání nových forem i nového výrazu.

Hradecká expozice Salonu byla opět součástí programu Mezinárodního festivalu Divadlo evropských regionů. Unie hledá i další cesty k obohacení tváře Východočeského výtvarného salonu a právě možnost vystavovat v Galerii Kinský je jednou z cest jak

ukázat další posun v tvorbě i výtvarném názoru členů královéhradecké Unie.

Jiří Soukup

HRADEC KRÁLOVÉ

Balíček Petr, Bavor Josef, Bednářová Helena, Čejková Darja, Dlabáčková Eva, Dinga Jan, Doležal Jaroslav, Drahoňovská Tereza, Dudycha Jiří, Farský Pavel, Farský Zdeněk ml., Farský Zdeněk st., Harvilková Milada, Hrai Irena, Chromek Miloš, Jirousková Dagmar, Juračka František, Kalenský Aleš, Kalenský František, Kmošek Petr, Kouřil Jiří, Krosch Jaromír, Krynek Milan, Kutilová Petra, Lukavská Ivana, Macháňová Blanka, Marbach Jiří, Mareček Rudolf, Matuška Pavel, Michl Milan, Novotný Vladimír, Petera Miloš, Plocek Vladimír, Rejtar Pavel, Rosák Zdeněk, Říha Miloslav, Staňková Lucie, Stiborik Jana, Ščigoj Michail, Šindlar Zdeněk, Šindler Jiří, Špaček Petr, Tlustoš Oldřich, Velehrach Luděk, Vavřina Jiří, Vojř Miloš, Zeman Václav. HOSTÉ: Cvejnová Šárka (SŠPTP Velké Poříčí), Slavíček Jan (autor www stránek UVU).

PORTRÉT

Pohled do instalace výstavy, foto P. Suchánek

Městská galerie Zázvorka v Novém Městě nad Metují, připomněla výstavou *Výběr z díla*, nedožitých pětasedmdesáti let dlouholeté členky Oblastního sdružení Unie, **Dany Holé – Charvátové**. Pocházela z rovinatého polabského kraje, kde se 21. května 1938 na předměstí Kolína narodila a do našeho regionu ji přivedla pracovní příležitost. Prožila, jak sama přiznala, téměř foglarovské pohádkové dětství, plné her v přírodě, kamarádství se zvířaty, vše naplněné dobrodružstvím a tajemným napětím. Již od raného dětství stále kreslila zvířata, pohádkové motivy a různé vymyšlené příběhy – jakési první ilustrace. V této zálibě od samého počátku měla matčinu podporu, která ji navíc přivedla spolu se sestrou do Sokola, což pro ni byla v období dospívání další inspirace. Krásná atmosféra naplněná slavnostmi plnými kmochových písní a pestrá hravá cvičení. Až později došla k poznání, že sportovní duch je ještě o něco důležitější, než sportovní tělo.

Po maturitě na tehdejší jedenáctiletce a po pečlivé přípravě, byla přijata na Vysokou školu uměleckoprůmyslovou v Praze do speciálního ateliéru textilního výtvarnictví profesora Antonína Kybala. Původně sice chtěla studovat obor ilustrace nebo loutkový film, nakonec si textil zamilovala i proto, že měla bytostný vztah k vlastní ruční práci. Metody profesora Kybala ji nadchly nejen proto, že dovedl inspirovat poznatky nejmodernějších směrů světového textilu, ale i současným malířstvím. Zvláště ocenila profeso-

rův přístup, když si všiml jejího sklonu k živé kresbě, který začal okamžitě u ní rozvíjet. Naučil ji většímu uvolnění i riskování při pokusech o volnou improvizaci. Již ve své diplomové práci se snažila uplatnit prvky tašismu a improvizace v dezénech tištěných deko-račních látek.

Po absolvování Vysoké školy UM-PRUM nastoupila do návrhářského ateliéru Textenu Trutnov v Červeném Kostelci, kde navrhovala vzory látek tkaných a zejména potištěných textilií.

Cyklisté, 1. polovina 20. století, potištěná tkanina, 141 x 305 cm

Dvojiportrét, 1970, tapisérie, 128,5 x 112 cm

Vzpomínky, 1995, kresba fixy, 22 x 16,5 cm

Pro ÚBOK v letech 1974 - 76 rozšířila dosavadní praxi o dezény bytových textilií a textilních tapet. Podnik a obchod vyžaduje vzorování ryze komerční, těšilo ji, když se občas podařilo se svými kolegy prosadit do výroby i odvážnější motivy. Ve volných chvílích i nadále kreslila, malovala, tvořila tapisérie, barevné koláže a grafické práce. Po přestěhování s manželem do Trutnova spolu s architektky Stavoprojektu navrhovala a v několika případech i sama realizovala tapisérie a dřevěné reliéfy. V roce 1987 ji vleklé zdravotní potíže donutily odejít do invalidního důchodu. Výtvarné tvorbě se však věnovala i nadále, ačkoliv musela okruh technik omezit na fyzicky méně náročné. Vklad z mládí, zvědavost, touha po dobrodružství ji neopustily. Nová inspirace, nové výzvy i návraty k automatické kresbě ji umožnily mnoho stylů – surreální, depresivní, erotický, hravý až po dětský, poetický a dokonce i humorně optimistický. Největší výtvarné dobrodružství však přišlo v roce 2003, když ji syn seznámil s počítačem. Po pokusech a nezdarech přece jen si našla svůj způsob pro plodné období počítačové kresby.

Její portrét nebude úplný, když nezmíníme její činnost mimo výtvarnou tvorbu. Psala básně, přednášela o zdrojích inspirace, byla lektorkou amatérských výtvarníků.

Zemřela 21. 8. 2007 ve věku 69 let.

(Zdroj: Vlastní životopis autorky v publikaci určené k výstavám, vydané Galerii výtvarného umění v Náchodě „Dana Holá – Charvátová, Příroda“ v roce 2010. Foto M. Polák)

RECENZE

Stalo se dobrou tradicí, že tvůrci výtvarného umění svá životní výročí připomínají veřejnosti prezentací své tvorby. Proto musela Galerie Na Hradě přizpůsobit svůj výstavní program tomu, aby umožnila UVU Hradec Králové představit své dva členy v roce, kdy se dožívají pětasedmdesátky.

Hned na počátku roku, od 16. ledna do 18. února to byla výstava Fotografie **Miloše Vojíře – 50 LET S AKTEM**. Autor na výstavě představil fotografie převážně velkého formátu, na kterých prezentoval profil invence svého celoživotního tvůrčího tématu. Před zaplněným sálem pronesl při zahájení úvodní slovo PhDr. Josef Bavor, RNDr. Katarína Příkrylová, Ph.D. k dílu mimo jiné napsala:

Vernisáž, úvodní slovo k výstavě

„Soubor vystavených snímků se jmenuje 50 LET S AKTEM a člověka asi hned napadne, že se pan autor prostě uměl celé to půlstoletí hezky zaměstnat. A můžeme mu závidět a přát a nepochybně i děkovat osudu, že máme taky něco v životě, co nás baví a nemusíme řešit třeba strasti, které se někdy v souvislosti s fotografováním aktu vyskytnou. Co závidět a přát v souvislosti s prací fotografa aktu je jednoduché. Díváme se na ženská těla, která jsou krásná, ale kdo dosud nefotografoval ženské tělo, neví, že není samozřejmostí pořídit dobrý snímek. Působí to jednoduše. Přeci dobrý model se fotí sám. To zajisté někdy ano, jenomže je zde několik „ale“ a jsou to nástroje v rukou fotografa, který rozhoduje o kompozici, světle, momentu, kdy zmáčknout spoušť a o mnoha dalších technických problémech, které, když to člověk nedělá rád, se prostě mění ve dřinu a záliba ve fotografování aktu vydrží pár týdnů, měsíců. Je zde totiž ještě jedna nezbytná dovednost, a tou je mít modelku co nejvíc v náladě, zejména když je náladová. A kolik je žen, tolik je krásy, ale také přání, vrtochů, požadavků i nároků. Takže, již při menším zamyšlení nám vychází, že mít pod palcem, nebo-li ukazovákem, všechny ty zejména těkavé faktory mající vliv na výslednou fotografii, vy-

žaduje velikou pokoru.

Prozradím, že výstava 50 LET S AKTEM by asi nebyla, kdyby nebylo autorových narozenin a to, jenom proto, že zrovna neměl ambice vystavovat, byť je jeho archiv nabitý krásnými záběry. Na zdech zdejší galerie se nachází soubor fotografií díky myšlence a stimulující iniciativě předsedy královéhradecké UVU, pana Josefa Bavora. I díky němu se můžeme dívat na perly, neboli ikony tvorby Miloše Vojíře hned vedle fotografií, které po mnoha letech teprve teď uzrály a veřejně jsou vystaveny poprvé a lze říci, že konceptem celé instalace byla radost ukázat fotografie přesně v této sestavě.

Pohled do expozice, foto autor

V oblasti filosofie umění je několik stálých témat, která je nutno aktualizovat vzhledem k času, nebo ke kultuře. My máme vymezených 50 let v evropské kultuře, kde jedním z nejvýznamnějších okruhů bádání je krása a provází jí nekonečný proud otázek. Amatéři se ptají, co je krásné, zkoušejí zkoumají, kdy je něco krásné. Dále se všichni ptají proč tohle a ne tamto, proč tehdy a proč tady a všichni společně pátrají po výrazech a okolnostech, které krásu dělají. Jedním z výrazů, které nezklamou, dokud se budou pohlaví vzájemně přitahovat, je erotika. A pokud bychom se soustředili na pouhou přitažlivost, je těžké jednoznačně analyzovat, proč nás třeba tato fotografie přitahuje, tedy se nám prostě líbí a vystupuje ze všech do popředí jako jasná favoritka. V každém snímku byl zastaven čas a dovedeme si představit, kterým směrem se po cvaknutí spouště pak modelka asi hnula, kam se asi podívala, co nám pozicí, ve které se nechala vyfotografovat, chtěla sdělit a pak se už můžeme jenom domnívat, co z toho všeho je úmyslem jejím a co úmyslem a prací fotografa. Přitažlivost aktů Miloše Vojíře je ve vyzývavé osamělosti a často také v uzavřenosti modelek. Momentem fotografování rozhodl o zlomku času, který bude mít nejsilnější výpovědní hodnotu pro diváka. Autor nesklouzává do používání lacině výmluvných rekvizit a nechává nás volně si rozvinout dialog. Všechny ženy,

modelky na vystavených fotografiích, jsou odloučeny od všech ostatních lidí a v jediném okamžiku nás pouze ze svých odhalených těl nechávají číst, co chrání, na co jsou hrdé, co ukrývají, jestli se stydí, čeho se bojí, na co se máme koukat, čeho se nikdy nedopátráme, jestli zrovna něco předstírají, v čem mají jistotu a neustále čteme z těl, která jsou krásná a dál už si směle povídejte sami.

Výstava 50 LET S AKTEM je nasycena výrazy a významy, které prověřil čas, neboť vychází z letité praxe pana autora. Děkujeme vám, pane Vojíři a za sebe můžu říct, že se těším na další.“

Spiknutí démonů, 1988, fotografie, 60 x 43 cm

Zlatá, 2004, fotografie, 38 x 60 cm

Blouznění, 2010, fotografie, 60 x 44 cm

Červené torzo, 2012, fotografie, 52 x 60 cm

Jiří Šindler NA HRADĚ a NA MOSTĚ.

Prostřednictvím prezentované malby a grafiky se nejen hradecké veřejnosti představil mimořádně pracovitý autor, narozený a vystudovaný v Brně, jeden z pilířů hradecké výtvarné scény. Svými obrazy v Galerii Na Hradě od 20. února do 25. března a svojí grafikou v Galerii Na Mostě od 4. března do 29. března 2013. Připomenutí jeho významného životního jubilea – sedmdesáti pěti let, tak bylo logickým počinem. Vernisáž obrazové tvorby za početné účasti rodiny, přátel a kolegů z Oblastního sdružení UVU uvedl její předseda a k výstavě pohovořila PhDr. Alena Šafrová.

Vernisáž, úvodní slovo k výstavě

Ve svém vystoupení položila důraz na autorovu vzácnou osobnost, když řekla „...že jsme si jeho fascinující plát-

na možná již trochu přivlastnili a budou pro nás vždy synonymem místa, kraje, kde žijeme. S obrazy Jiřího Šindlera se přenášíme na hranici dvou světů – onoho hmatatelného, reálného a autorova, ryze osobního, snového. Skrze jeden vhlížíme do druhého. Jako když se zadíváme na vodní hladinu a ve slunečním svitu splývá život pod vodou s odrazy nebe a našeho okolí. Toto poetické prolínání je vždy doprovázeno určitým jinotajem, zamyšlením, které máme odhalit. Nejdříve se ale můžeme kochat jemnými valéry barev a zvláštním světlem, které jako by se linulo z hloubi pláten. Pozorujeme nekonečné krajiny, tajemné prostory a nalézáme v nich drobné, důvěrné detaily jako ptačí pířka, křehké kvítky nebo motýly. Pak ale zjistíme, že jednotlivé motivy se na obrazech velice chytře propojují a že nám začínají vyprávět. Aniž by se nám to na první pohled zdálo, vyprávějí o světě, ve kterém žijeme. O světě, kde nalézáme spoustu krásy – v šumících větvích stromů, v prvních květinách, které přinášejí jaro nebo když se zadíváme na oblohu, po které plují mraky. Ale jako by zůstalo něco nevyřčeno – něco co zůstává mimo tuto plátna a to je skutečnost, že náš svět pozůstává také ze zloby, nenávisti a bolesti. Boj s nimi je nesmírně těžký a v podstatě není větší odvahy než jim čelit právě skálopevným přesvědčením o kráse, dobru a harmonii. Setkáváme se s plátny, která bilancují a dávají najevo, že je něco v nepořádku – jak o tom svědčí názvy Hra na pováženou, Ukřížovaná krajina, Dveře do prázdna nebo Krajina na vlásku, kde se i setkáváme s nápadnou proměnou barevnosti v chladnou černavou modř, která víří prostorem. A možná jedinou nadějí, aby nás úplně nepohltila, je klíč v podobě hřejivě žlutých krokusů, který může odemknout zámek od temnot.

Zároveň je tu nepřehlédnutelný motiv hledání, kdy jako neúnavní pout-

Krajina na vlásku, nedat., tempera, 103 x 90 cm

nici konečně objevujeme – Cestu do bezpečí, Kouzlo zapomenutých brán, Slunečné brány či Brány rajských zahrad. A v podstatě se v nich symbolicky zrcadlí i lidská duše – tedy to dobré, co jí bylo dáno do vínku a co nás činí lidmi.“

Cesta do bezpečí, nedat., tempera, 90 x 65 cm

Krystalická krajina, nedat., tempera, 100 x 100 cm

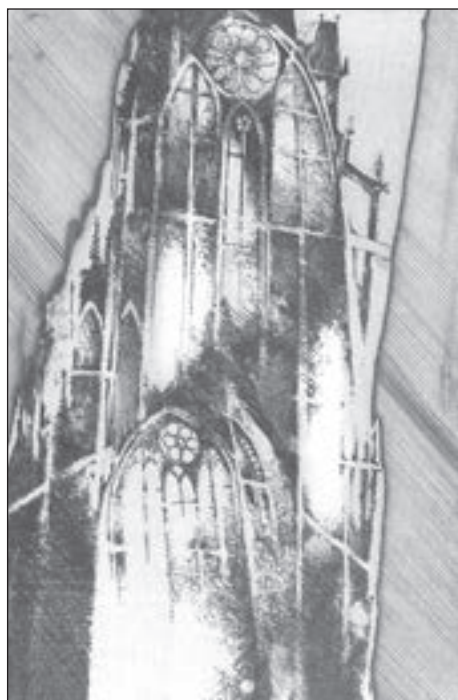
V Galerii na mostě, si po úvodních projevech k výstavě pohovořil autor sám a hned v úvodu zmínil jedinečnost této výstavy, která dává prostor jedné z nejrozšířenějších technik výtvarného umění, jež moderní doba hodně upozaduje a odsouvá z výsluní, na němž se léta vyhřívala a dále pokračoval „Je to obor grafika. Náročný a pracný obor, který dodnes potkáváme na stránkách starších vydání knížek, na poštovních známkách i bankovkách, který známe z plakátů i volných listů, dosud dostupných v prodejních galeriích.

Jejich sláva možná trochu bledne. Kdo dnes ví, co byly grafické ex libris? A přesto je mnoho lidí dodnes chová ve sbírkách! Kdo by neznal slavné obrazy Adolfa Borna, ale kdo dnes ví, že jsou to většinou litografie? Každý den máme v ruce Kulhánkovy ocelorytiny na našich bankovkách. A to jsou jen ty nejrozšířenější techniky. Mezi méně

používané, ale zato velmi výrazné techniky patří mědirytiny, dřevoryt, dřevorez, měkký kryt a vernis mou (verni mú), které se dříve běžně vyučovaly na grafických školách. Je škoda, že tak slavný obor tvůrčí i sběratelské činnosti, tak propojený s poctivým řemeslem tiskařských mistrů, se zvolna vytrácí z našeho života. Dnes se setkáváme s autorem, jenž grafice věnoval velkou část své tvorby. Z jeho rukou vycházely nejen dřevorezy a suché jehly, ale hlavně lepty. Výlučně jim je také věnována tato výstava.

Bez názvu, nedat., lept, 9,6 x 7,3 cm

Bez názvu, nedat., lept, 11,8 x 7,8 cm

Ptáme se, proč právě lepty: svým precizním propojením čáry a plochy, jež přiznává leptu z největších ctností: plasticitu a současně práci s jemnou linií.

Bez názvu, nedat., lept, 9,8 x 7,3 cm

Většina prací Jiřího Šindlera v technice leptu je věnována ilustračním cyklům, ať už je to Elektrická abeceda, nebo soubory pro sběratele ex libris, které spolu s grafikami Hradce Králové tvoří nejpublikovanější oblast této části jeho díla.

V průběhu desítek let se původně široce rozšířená užitá technika stává nevšední maloformátovou drobností a objektem sběratelského zájmu. Svědčí o tom zejména pravidelné světové výstavy ex libris.

Zbývá jen dodat, že bychom přáli grafice, tomuto významnému oboru výtvarné tvorby, jistou renesanci, a v tomto přetechnizovaném světě ocenění jemnosti a náročnosti ruční práce, kterou nekompromisně vyžaduje.

Zdeněk Rosák KANKÁN V DOMOVÉ DŮCHODCŮ obrazy z let 1960 až 2013

Nejen v hlavním městě hradecké Unie se vystavovalo k pětasedmdesátinám. Na dvě stovky přátel a milovníků výtvarného umění vystoupalo 18. května 99 schodů do horních pater galerie Ve Zvonici ve Vysokém Mýtě. Byli zvědaví na soubor obrazů z let 1960 až 2013, které v tamějších nádherných prostorách rozvěsil člen UVU Hradec Králové Zdeněk Rosák. Výstavu nazval Kankán v domově důchodců, kam prý věkem dávno patří, také podle názvu jednoho z obrazů a pak také podle svých, prý „kankánových“ skoků od designu karoserií, interiérových realizací, sochařiny, grafiky, ale i pedagogické činnosti k oboru jemu dnes nejmilejšímu, k malbě. Tento autorův pocit poněkud „usměnil“ svým zasvěceným a vlídným slovem PhDr. Josef Sůva, který výstavu uvedl.

Autor Z. Rosák, starosta města ing. M. Soušek, zástupce Ekotexu – sponzor MG, PhDr. J. Sůva, malíř J. Rejnart

Ze šíře záběru Rosákovy tvorby udělal naopak ctnost a zdůraznil všestrannost, erudovanost a v neposlední řadě i pílí stále ještě velmi aktivního autora, který se nebojí experimentovat a stále se snaží něčím překvapit. Svým velkým posunem od rané realistické tvorby k dnešnímu výrazu sice ztratil část ortodoxních obdivovatelů líbivých krajin a zátiší, našel však pochopení a uznání u kolegů a příznivců modernějšího a osobitého pojetí tvorby.

Stodoly, 2008, olej, 60 x 80 cm

Zimní spánek, 2013, akryl, 70 x 80 cm

Výstavu k životnímu jubileu Zdeňka Rosáka uspořádaly MěÚ a Městská galerie Vysoké Mýto, prakticky „svému“ občanu, který Vysokému Mýtu a bývalé Karose zasvětil skoro celý svůj aktivní život. Absolvent VŠ UMRUM, žák profesorů Josefa Malejovského a Zdeňka Kováře, akademický sochař a designér pracoval na návrzích karoserií autobusů a speciálních vozidel až do devadesátých let minulého století. Vedle tohoto úvazku spolupracoval s různými podniky na designu např. telefonních budek TELECOM, na sortimentu armatur SIG-

MY Česká Třebová, ale i na designu kobaltového ozařovače TERAGAM a dřevoobráběcích strojů Rojek. Nevyhýbal se návrhům a realizacím interiérů a samozřejmě, aby „naplnil obsah titulu“, vytvořil několik pískovcových, ale hlavně dřevěných plastik.

Čertův mlýn, nedat., patinovaná sádra, 60 x 80 cm

A všechny tyto zkušenosti a poznatky se už bezmála deset let snaží předávat studentům Střední školy uměleckoprůmyslové v Ústí nad Orlicí. Snaží se tuto novou, počítačovou generaci, trochu víc posunout ke klasické návrhařině, k tužce a skicáku, k modelům ze sádry, dřeva i nových umělých hmot. Věří, že jenom tak může vyrůst komplexní tvůrce – designér.

Bohužel, léta přibývají a tak jedním z hlavních přání jubilanta Zdeňka Rosáka z Chocně je, aby ho přestala bolet prosporovaná kolena, aby si mohl ještě dopřát nějaký ten pořádný kankánový skok!

Kankán v domově důchodců, nedat., akryl, 60 x 50 cm

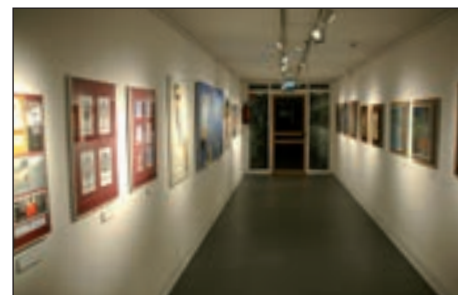
Jiří Georg Marbach DIE EXKURSION

Úvodní slovo k výstavě Sybille Garrets

Poslední, kdo se připojil ke skupině vystavujících členů, připomínajících si v letošním roce výročí byl Jiří Marbach. Výběr z tvorby z posledních deseti let představil v Městské galerii města Hildenu, vzdáleném 12 km od Düsseldorfu, což zrovna za humny Nového Města nad Metují, kde autor žije a pracuje, není. Výstava se uskutečnila v rámci naplňování dohody o spolupráci mezi partnerskými městy, do které také patří výstavy tvorby umělců ze zmíněných měst. Právě autorovo výročí se stalo podnětem německé strany a výstavu ve dnech 24. 10. až 16. 11. iniciovala.

kresba, užitá a volná grafika, skleněné asambláže, malba a zahradní plastika. Zmíněná žánrová pestrost a rozmanitost technik je důsledkem autorovy zvědavosti, sklonu k experimentování, ale i obavy ze stereotypu a následné fádnoty. S tím souvisí obsahová stránka při zpracování jednotlivých témat, která nejsou nahodilá, ale předem pečlivě promyšlená a posléze systematicky do detailu vypracovaná. Preciznost, možná až secesní dekorativnost některých jeho děl, zřejmě geneticky vychází z autorova otce, návrháře textilního dezénu. Náměty a motivace pro volnou tvorbu, převážně na výstavě zastoupenou, čerpá ze svého života, ze získaných osobních zkušeností i z dění ve světě. Dříve jen vyjádřený pocit, prožitek, je nyní rozšířen o filosofický rozměr.

Pohled do druhé části expozice

Městská galerie v Hildenu, pohled do první části expozice

Jiří Marbach k zajištění výstavy a zejména k výběru výstavní kolekce přistoupil velmi odpovědně. Byl si vědom, že představená tvorba reprezentuje nejen město, ale obecně českou výtvarnou kulturu v zahraničí, včetně UVU, k členství v níž se přihlásil. Libreto výstavy podřídil zkušenosti, že divácky je vždy zajímavější nabídnutá různorodost předložených výtvarných forem a jednou z možností je, umožnit ji zhlédnout prostřednictvím EXKURSE. Ve vystaveném souboru tak byla zastoupena portrétní kolorovaná

Zahradní plastika, první část expozice. Foto z výstavy V. Prokýšková

Každý jeho obraz, často vyjádřený pomocí symbolů, je příběhem, který jen pozorný divák může při konfrontaci díla s jeho názvem vytušit.

Jak sám Jiří Marbach přiznává, patří k té řadě autorů, kteří svou tvorbou chtějí v tomto uspěchaném a často nevlídném světě spíše potěšit a být laskaví. Preferuje pozitivní dopady umění a z ohlasu na tuto výstavu bylo zřejmé, že se jeho snaze daří.

KATALOG 2013

V pořadí již 6. katalog, kterým královéhradecká Unie představuje jmenovitě většinu svých členů s vyobrazením jejich výtvarného profilu byl vydán na jaře letošního roku a k vyzvednutí byl na shromáždění u příležitosti výroční členské schůze. Realizován byl ve stejném formátu i rozsahu jako katalog před dvěma roky, o rozměrech 20 x 21 cm, obsahu 66 stran a v nákladu 600 ks.

Nabídnutou formu prezentace v tomto katalogu letos využilo 80% členů. Katalog byl koncipován tak, že hlavní část tvořily fotoreprodukce výtvarných děl, doplněné o doprovodné texty a poprvé i o fotografie autora. Katalog na první pohled zaznamenává několik změn a po dvou letech i určitý kvalitativní posun. Obálka a tiskoviny Salonu jsou tentokrát z dílny nejmladšího člena sdružení Pavla Farského. V úvodním slově se RNDr. Katarína Příkrylová, Ph.D. zamýšlí nad hlubším smyslem osobnosti výtvarného tvůrce, v podstatě individualisty, případného konkurenta, přesto člověka se smyslem pomoci potřebným, věcem společným a užitečným a ochotného k hledání východisek při řešení těžkostí před organizací postavených. Pozitivem je i skutečnost, že se podařilo získat partnery, ochotné finančně vydání katalogu podpořit. Uznání a poděkování patří Miloši Vojířovi, který reprezentativní vydání tiskoviny řídil, redigoval i graficky připravil.

LISTÁRNA

Foto A. Mlejnková

SETKÁVÁNÍ S KOMÁRKEM

V nedávném pořadu Českého rozhlasu jsem vyprávěl příběhy ze setkávání s osobnostmi naší kultury. Redakce mě požádala, abych jednu ze vzpomínek věnoval letošnímu jubileu nedožitých 85. narozenin Vladimíra Komárka. Není třeba jej představovat. Malíř, grafik, vynikající vypravěč a spisovatel, vždy sršící ironií a humorem. Byl dlouholetým členem hradecké Unie výtvarných umělců.

Setkání první. Sedíme na zahradě jeho domu v Nedvězí. Dveře do atelieru jsou otevřeny. Na stojanu rozmalovaný obraz dvou hlav v typickém komárkovském stylu. Ptám se, jak dospěl k onomu pojetí, že tváře mají pouze dva body očí. A Vladimír vysvětluje „Ale člověče, dyt já to chci namalovat jak se má a čím víc se o to snažím, tím víc to stojí za h...o! Já ty ksichty neumím! Tak jsem vzal hadr a umazával postupně uši, nos, pusku až mě zbyly jen ty oči. Vypadá to tak nejlíp, tak už to tak dělám furt.“ I to je mistrovství. Z nedostatku udělat přednost a originalitu.

Setkání druhé. Vladimír mě vypráví, jak poslal svou o hodně let mladší ženu na dovolenou do Egypta. Protože trpěl strachem z létání, požádal o doprovod místo sebe malíře Josefa Jíru. On sice svolil, ale sám se bál létat také. Aby strach překonal, dal si před odletem pár sklenek koňaku. V letadle usnul a po probuzení vidí, že pár řad před ním je Komárkova žena v živém rozhovoru s pohledným fešákem, co sedí vedle ní. Pepíkovi se připomněla zodpovědnost, kterou slíbil a zahalekal „Růženo, nech toho! Víš co řek Vladimír! Že mám na tebe dávat pozor, aby ses s nikým nek..vila!“ U spolucestujících to vyvolalo bouři smíchu. Co bylo s tím fešákem během dovolené, jsem se už nedozvěděl.

Setkání třetí. Vladimír v mrzuté náladě popojíždí se sekačkou po trávníku, kterou kočuruje jednou rukou. Když mě vidí stát mezi pověstnou kovanou brankou s nápisem „Jen krátká návštěva potěší“ obrátí se ke mně a já vidím, že má jednu ruku na pásce. „No to sem rád, žes přijel! Pojd' mě říct něco veselýho, já mám hrozně blbou náladu.“ Pobavil mě ten paradox. Ke Komárkovi jsem přijížděl proto, abych zapomněl na příkoří, kterého se mě dostalo doma. Pár hodin před tím mě rozzlobil můj syn, který ze vzteku, že mu nejde hra, přerazil nový klarinet o pelest postele. A moje žena se přidala na jeho stranu, že ho přetěžují. S výrokem „tato rodina si mě nezaslouží“ jsem odjížděl ke Komárkovi. Řekl jsem mu, co mě potkalo a on se mi svěřil se svým trápením. „Člověče, já byl v Praze u prezidenta. Dával mě toho zasloužilýho. Já byl z té představy, že se ocitnu mezi těma potentátama tak vynervovanej, že jak jsem šel na hradě po těch schodech, klopýtnul jsem o koberec a upadl. Mám vymknutý rameno a hrozně to bolí. Jsem padlej umělec!“

To byla typická komárkovská ironie, která jako vždy obsahovala kus humoru. S Vladimírem jsem mluvil naposledy na prvomájovém recitačním odpoledni na zámku Staré Hrady, nedlouho před jeho smrtí v r. 2002.

Miloš Petera

Ze sousedního Pardubického kraje přinášíme ukázkou kresleného humoru týkající se malířství. Je to z tvorby Miroslava Alexy, rodáka z Chrudimě (1947). V oblasti kultury se věnuje loutkářství a kreslenému, ve sportu komentuje svými díly různé události, které uvádí i ve sportovních časopisech. Vystavoval kromě jiného na UK Lékařské fakultě a v Galerii na mostě, obojí v Hradci Králové. Výtvarnými díly reprezentoval Chrudim v partnerském polském městě Olešnice. Za dlouholetou zásluhou práci v oblasti sportu a kultury byl v roce 2011 poctěn cenou „Osobnost města Chrudim“

Jiří Soukup

NAŠÍ PŘÁTELÉ NA MORAVSKÉM SLOVÁCKU

V posledních letech se vytvořil v královéhradecké UNII dobrý vztah ke Sdružení výtvarných umělců Moravsko-slovenského pomezí. Jeho členové, malíř Ašot Arakeljan (1948) a umělecký tiskař a grafik Oldřich Páleníček (1941) patří i do naší UNIE výtvarných umělců. Další ze členů Sdružení malíř a grafik František Slovák (1953) se představil v Galerii Na Mostě výběrem ze své tvorby. Tam se pravidelně představují i další členové Sdružení přehlídek novoročenek a Žní českého a slovenského exlibris. Jako jeden z kurátorů Galerie Na Mostě, spolupracuji i s některými dalšími galeriemi a inicioval jsem výstavu členů Sdružení v Galerii ve škole (v ZŠ Jana Amose Komenského) v Kyjově. Byli to Milan Bouda a Oldřich Páleníček. Výstava byla úspěšná a pro mne znamenala rozšíření poznání díla vystavujících. Dosavadní dobré kontakty s Galerií ve škole, umožnily uplatnit tam výstavní komplety z Hradce Králové. Uskutečnila se přehlídka Humorest, autorská výstava Grafika Vladimíra Gottwalda, nebo námětové výstavy Stromy, kdy výtvarná díla byla spojena s literárními texty, jindy to byla námětová kolekce Koně ve výtvarných dílech. Naopak z Kyjovska pak putovala do Hradce výstava výběru z díla Jiřího Dunděry s úvodním slovem Josefa Somra. Tak se setkali při této výstavě dva čestní občané města Kyjova.

Pro bližší poznání dění ve Sdružení Moravsko-slovenského pomezí je k dispozici řada almanachů. Kromě seznámení s výstavami Sdružení a jeho členů připomíná se dění ve výtvarném umění z pohledu regionu, Česka i světa. Almanachy jsou u mne k nahlédnutí a budou k dispozici i při našich členských setkáních.

Jiří Soukup

NABÍDKA

Nový subjekt s mezinárodním dosahem zprostředkující popularizaci autora a jeho tvorbu, výstavními a mediálními prostředky, včetně prodeje výtvarných děl, nabízí našim členům spolupráci. Využívá svých webových stránek, prostory v obchodních domech, má k dispozici i svou vlastní galerii. Svě zkušenosti a podmínky spolupráce sděluje na www.internationalartgallery.org Při požádání lze získat bližší údaje také ústně nebo písemně v kanceláři UVU.

Vedení sdružení obdrželo oznámení ohledně 9. Mezinárodního Bienále kresby Plzeň 2014. Všeobecné pod-

mínky zůstaly nezměněny. Díla jsou přijímána do 31. 5. 2014. Vybrané kresby mezinárodní porotou budou vystaveny v Galerii města Plzně a Galerii Jiřího Trnky ve dnech 8. 10. – 16. 11. 2014. Vybraná díla budou sloužit k propagaci v roce 2015, budou součástí zahraničních putovních výstav a Bienále kresby je také součástí hlavního programu Plzeň Evropské hlavní město kultury 2015. Formuláře přihlášky budou zaslány na požádání: tel.: 602 246 159.

INFORMACE

Den 12. 12. 2012 ve 12 hodin 12 minut, památná fotografie Miloše Vojíře dokumentující přítomnost členů na předvánočním setkání. Škoda jen, že nepřítomnost ostatních neumožnila zaznamenat pro historii všechny členy našeho oblastního sdružení.

Ve středu 17. dubna 2013 se v zasedací síni Galerie moderního umění v Hradci Králové sešli členové Unie na letošní členské schůzi. Program byl rozšířen o volbu nové Rady, které podle stanov skončil mandát. Pozitivní zkušenosti z přípravy i průběhu voleb získané před dvěma léty, umožnily její hladký průběh i v letošním roce. Ústupní prezentace a administrativní úkony spojené s úhradami členských příspěvků, přihlášek na Salón, odběr katalogů, skupinové fotografie a redice našich novin v barevném provedení, pozdržely začátek oficiálního programu. Hodnotící zpráva v podání předsedy Josefa Bavora poukázala na okruhy dotýkající se života naší organizace. V úvodu svého vystoupení připomněl pravidelně konání schůzí Rady a to vždy každý první čtvrtek v měsíci, mimo červenec a srpen s možnou účastí na zasedání každému členu. Zdůvodnil také revokaci usnesení o počtu členů Rady a návrat na původní počet v novém období. U přijímání nových členů upozornil na odpovědnost vedení za svá rozhodnutí a vysvětlil postupy výběrového řízení.

Shrnul jmenovitě společně prezentace Sdružení ve výstavní činnosti a upozornil na uvažované změny pro letošní rok, zejména zvat na Salón hosty, ale také vystavit díla již nežijících autorů k jejich připomenutí. Neopomněl se zmínit o zastoupení některých členů ve výstavních programech hradeckých galerií. Ocenil, že některým jedincům se dostalo uznání za tvorbu a v případě kreslíře Vladimíra Renčína dokonce v podobě státního vyznamenání. Současně připomněl i podíl na charitativních akcích, což přispívá k celkové prestiži našeho Sdružení

šíření projektu o možnost návštěv výstav a galerií. Upozornila na počáteční nedůvěru ze strany umělců i masové návštěvnosti, přesto pokus založit novou tradici Svátek výtvarného umění, hodlá podporovat.

Zdeněk Šindlar podrobně informoval o postupech a úsilí zachránit Jičínskou galerii pro prezentaci výtvarného umění v evropském kontextu.

Programovou část ukončila zpráva volební komise, když přítomné seznámila s výsledky hlasování. Hlasovalo 50 členů, platných hlasů bylo 47 a z navržených členů, kteří získali nejvíce hlasů, budou příští dva roky vést naše sdružení.

Občanská prospěšná společnost Butterfly-Aid, připravila na 16. května letošní charitativní počin ve formě osvědčeného koncertu – Filharmonie hraje Beatles, po jehož skončení se uskutečnila aukce výtvarných děl. Díla převážně věnovali naši členové, jmenovitě: Josef Bavor, Jan Dinga, Lucie Staňková a Jiří Šindler po dvou dílech. Výtěžek ve výši 44 500 Kč, byl poukázán Tyflocentru, v. o. s. Hradec Králové, pomáhajícímu slabozrakým a nevidomým spoluobčanům.

Ve středu 12. června se uskutečnila v Galerii Koruna u Velkého náměstí v Hradci Králové vernisáž výstavy Úsměvy. Šlo o představení získané kolekce Oblastní charity Hradec Králové „Malované kameny“, pro benevolentní akci pro děti s postižením. Exponáty byly vystaveny do 23. června, následně přemístěny do Žižkovských sadů, kde v úterý 25. června u fontány od 19 hodin, v rámci divadelního festivalu proběhla veřejná aukce. Výtěžek 17 150 Kč byl věnován na nákup didaktických pomůcek pro děti ze střediska rané péče Sluníčko. Kameny poskytl 28 autorů, výtvarníků a zajímavých osobností. Naše Sdružení zastupoval Josef Bavor, Darja Čejková, Irena Hirai, Dagmar Jirousková, Jiří Marbach, Vladimír Plocek, Lucie Rydlová, Marie Soukupová a Lucie Staňková.

V sobotu 22. června od 9 do 17 hodin ve Východočeském regionu proběhl další ročník „Den otevřených dveří“.

Tentokrát organizační přípravu zajišťovalo Středisko amatérské kultury Impuls z Hradce Králové pro Kraj královéhradecký, pro Kraj pardubický Kulturní zařízení města Chocně. Pro letošní rok byly návštěvy dílen a atelierů rozšířeny o zahrady a usedlosti a zejména o výstavní galerie. Z členů našeho sdružení „otevřel své dveře“ Jiří Dudycha, Zdeněk Farský ml., Irena Hirai, František Juračka, Jaromír Krosch, Vladimír Plocek, Lucie Staňková, Jana Stiborik, Michail Ščigol a Oldřich Šlegr.

Asociace jihočeských výtvarníků organizuje v letošním roce již 17. ročník mezinárodní soutěžní přehlídky současného výtvarného umění INTERSALON AJV 2013. Předcházející ročníky se konaly vždy v podzimním období i letos tomu nebylo jinak, až na výjimku, kdy u příležitosti 20. let trvání partnerství měst České Budějovice a Pasov se plánovala výstava také na jaře ve dnech 24. 5. – 16. 6. v německém Passau. Pořadatelé vyzvali naše sdružení o zastoupení, kterého se ujali J. Bavor a P. Matuška. Z uvažovaných tří neděl zůstal jen týden. Zápavy, které město postihly, výstavu předčasně ukončily, když organizátoři za pomoci armády zachraňovali cca 240 exponátů od 70 umělců z 10 zemí světa. Výstavní kolekce mezinárodní přehlídky se přestěhovala do Písecké Sladovny, kde ji bylo možno shlédnout od 22. 10. do 1. 12.

Významným oceněním fotografické tvorby hradeckého autora Petra Balíčka, bylo nedávne odkoupení rozsáhlého souboru jeho prací, prestižní londýnskou sbírkovou institucí The Archive of Modern Conflict, která nakupuje dokumentární a uměleckou fotografii po celém světě. V její sbírce nechybí také reprezentativní kolekce české fotografie 20. století zastoupená tvůrci z meziválečného období jako Josef Sudek, z posledních akvizic soubory Emily Medkové, Miroslava Tichého a dalších. Tu nyní rozšířil šesti sty fotografiemi, člen našeho sdružení, jmenovaný Petr Balíček. Blahopřejeme.

Za uskutečnění výstavních záměrů, vydání katalogu a našich novin v barevném provedení, vděčí Oblastní sdružení Unie podpoře Královéhradeckého kraje, Magistrátu Hradce Králové, Městskému úřadu Vysoké Mýto a firmám EPO Opatovice, Marian Petersen Hradec Králové, Dukase Hradec Králové, SŠPTP Velké Poříčí, Choceňská mlékárna a SOR Libchavy. Podporu ocenili členové na své členské schůzi a potleskem vyjádřili poděkování těm členům, kteří se o vyjednání přičinili a partnerům za pochopení.

Významných životních výročí dosáhli v letošním roce Pa-

vel Mikuláš (12. 4. 1943), Jiří Bohdanecký (13. 6. 1943), Josef Bedrna (23. 11. 1943), Jindřich Hegr (19. 3. 1933), Karel Janoušek (30. 10. 1933) a Jiří Kouřil (26. 12. 1933). Radu Unie potěšilo, že stále úspěšně tvoří, účastní se života sdružení a spolu s ostatními členy vyjadřuje přání, aby prožívali další léta ve zdraví, naplněná spokojeností v osobním životě a tvůrčí činností.

Demografie k 30. 11. 2013

Věk	>35	>50	>65	>70<	cel.
ženy	3	6	6	2	17
muži	5	6	14	37	62
cel.	8	12	20	39	79

Zastoupení našich členů z okresů.

okres	HK	Jl	NA	RK	TU	ost.
ženy	7	-	1	1	2	6
muži	19	4	6	2	6	25
cel.	26	4	7	3	8	31

ZE SCHŮZÍ RADY

Na výroční členské schůzi 17. dubna v Galerii moderního umění v Hradci Králové byla zvolena čtrnáctičlenná Rada, včetně tříčlenné revizní komise a na její první schůzi 2. 5., byl předsedou OS UVU zvolen opět **Josef Bavor** a místopředsedy **Miloš Vojír** a **Jiří Dudycha**. Zároveň byly v rámci dělby práce rozděleny kompetence členů v jednotlivých oblastech činnosti. Kancelář s adresou kontaktního místa, finanční záležitosti, kontakt se sponzory, aktualizaci webové stránky a fotodokumentaci má na starosti **M. Vojír** s **I. Lukavskou**, veškerou administrativu včetně korespondence, zpracování žádostí o granty, vyúčtování hospodaření zajišťuje Ing. **Blanka Šimrádová**. Organizaci společných výstav, dopravu a konečnou instalaci mají na starosti **E. Dlabáčková**, **Z. Farský**, **P. Matuška**, **R. Mareček**, **J. Vavřina** a **J. Doležal**. Propagaci, reklamu, kontakt s médiem si vzali do kompetence **J. Šindler**, **L. Staňková**, **J. Dudycha** a **J. Bavor**. Přípravu plakátů, pozvánek a katalogů koordinuje **M. Vojír**. Výstavní program a realizaci autorských výstav v Galerii Na Hradě mají v kompetenci **J. Bavor**, **E. Dlabáčková** a **P. Matuška**. Kontakt se sponzorskými firmami udržují **D. Čejková** a **P. Matuška**. Revizní kontrolu zajišťuje **M. Harvilková**. Kontakt s veřejnými institucemi, s partnerskými profesními organizacemi a koordinaci jednotlivých aktivit zajišťuje předseda **J. Bavor**.

Náplní pravidelných měsíčních schůzek zůstává posuzování přihlášek nových zájemců o členství v UVU. Během roku byli jako noví členové přijati Zdeněk Macháček (sochař a malíř), Pavel Rejtar (umělecký fotograf) a Petra Ondráčková – Česnoková (grafička). Naše sdružení bylo osloveno Komisí kultury a cestovního ruchu Magistrátu města Hradec Králové v souvislosti s projektem osmi partnerských měst (Cheb, Kutná Hora, Litomyšl, Polička, Jindřichův Hradec, Telč, Třeboň, Hradec Králové) „Česká inspirace“. V roce 2015 bude garantem této akce Hradec Králové. Rada OSU doporučila k účasti na sérii putovních výstav Pavla Matušku, jehož zahajovací výstava v březnu 2015 se uskuteční v Galerii Na Hradě. Členové našeho sdružení reagovali vstřícně na výzvy k účasti na různých charitativních aukcích, v letošním roce to byla např. aukce výtvarných děl v hradecké Filharmonii, organizovaná občanským sdružením Butterfly, aukce barevných kamínek ve prospěch hradecké Charity, aukce filmových klapek v rámci Zlínfestu. Účasti P. Matušky a J. Bavora na letošním Internatonu jsme využili k navázání kontaktu s představiteli Asociace jihočeských výtvarníků. Také v letošním roce jsme se těšili přízni sponzorů, vedle soukromých firem i Magistrátu Hradce Králové a Krajského úřadu.

Josef Bavor

DISKUZE

Porovnáme-li letošní publicitu našich společných i individuálních aktivit v médiích s minulým, velmi nevydařeným rokem, můžeme konstatovat výrazné zlepšení. Jak v rozhlasovém vysílání, tak v tisku bylo zastoupení přibližně ve stejném poměru. Nejvíce zastoupenými tématy byly naše výstavy a to především se záměrem pozvat posluchače a čtenáře k návštěvě. Zmiňované téma výstav - „Výtvarné jaro“ na zámku v Kostelci nad Orlicí, zaznělo na besedě J. Dudychy s F. Kinským v Pardubickém vysílání 22. 4. , v Hradeckém vysílání v rozhovoru s J. Bavorem 26. 4. , i v článku „Výtvarné jaro potěší návštěvníky zámku“, jako tip na výlet (Hradecký deník 14. 5.). Obdobně tomu bylo u hradecké výstavy „Tradiční výtvarný salon začne ve středu“ (MF Dnes 17. 6.), „Výtvarný salon vrcholí“ (MF Dnes 28. 8.) a „Východočeský výtvarný salon potrvá už jen do soboty“ (Hradecký deník 3. 9.). Rozličně zaměřená témata byla zastoupena v besedách a rozhovorech keramika Jiřího Dudychy, v letošním roce nejčastěji se objevujícího v médiích. V Pardubickém rádiu mimo již zmí-

něnou besedu s F. Kinským, pak ještě 13. 6. s kolegou Zdeňkem Farským, řezbářem, o výstavě v rámci Smetanovy výtvarné Litomyšle a 2. 8. s emeritním starostou Litomyšle a zakladatelem Galerie de Lara Ing. M. Brýdlem a se svým synem J. K. Dudychou o Galerii a výstavách. Představil také svou práci a dílnu v střeďeční příloze Práva č. 25 ze dne 3. 7. , pod názvem „Království ve státě“, které si druhá a třetí generace keramiků v Litomyšli užívá.

Při pozorném vyhodnocení dojdeme k závěru, že rozsah publicity je závislý na podnětech, které média z naší iniciativy obdrží. Stojí pak za úvahu, zda by se v našem Sdružení nenašel někdo, kdo by se otázkami zviditelňování naší práce, cílevědoměji průběžně zabýval.

VÝSTAVY

ČESKÝ KRUMLOV

› Galerie Doxa, 21. 4. – 30. 6.

Jiří Křiklava – Zrození

HILDEN (Německo)

› Městská galerie, 24. 10. – 16. 11.

Jiří Georg Marbach

Exkurse

HRADEC KRÁLOVÉ

› Galerie Na Hradě, 16. 1. – 18. 2.

Fotografie **Miloše Vojíře**,

50 let s aktem

› Galerie Na Hradě, 20. 2. – 25. 3.

Jiří Šindler – Obrazy

› Lékařská fakulta UK, 21. 2. – 31. 3.

Bořivoj Borovský – Obrazy

akryly z posledních let

› Galerie na mostě, 4. 3. – 29. 3.

Jiří Šindler – Grafika

› Galerie AMB, 9. 7. – 7. 9.

Zdeněk Farský st., Zdeněk Farský ml.,

Pavel Farský – My

grafika, plastiky

› Budova Lékařské fakulty, 9. 7. – 31. 8.

Sportovec **Jiří Soukup**

dokumenty o sportovním úsilí

› Galerie Barbara, 5. 9. – 30. 9.

Vlasta Kahovcová – Obrazy

Darja Čejková – Keramika

› Galerie Na Hradě, 11. 9. – 14. 10.

Bořivoj Borovský – Ohlédnutí

práce z 60. Let

› Knihovna MHK, 30. 9. – 30. 10.

Lucie Staňková – Obrazy

Meziprostor

› Galerie Barbara, 7. – 30. 11.

Jiří Šindler – Imaginární krajiny, obrazy

Květa Rafailová - keramika

KLADNO

› Zámecká galerie, 25. 1. – 3. 3.

Jan Dinga, Jan Mária Valt

Dva světy

KYJEV (Ukrajina)

› Galerie 36, 5. 6. – 18. 6.

Michail Ščigol – Franz Kafka

LIBEREC

› Vestibul KÚLK, 2. – 31. 10.

Karel Janoušek – Obrazy

Poetika písma

LITOMYŠL

› Galerie J. Dudychy, 16. 6. – 30. 6.

Zdeněk & Pavel Farský – Linky

LITVÍNOV

› Galerie Radniční sklípek, 4. 6. – 18. 7.

Jan Dinga – Obrazy

Návraty

PARDUBICE

› VČD, foyer, 19. 10. – 7. 12.

Jan Dinga – Obrazy

Zastavení

PRAHA

› 6, Galerie Domino, 28. 2. – 26. 3.

Jan Dinga – Obrazy

› 1, České centrum fotografie 14. 10. – 15. 11.

Miloš Vojř – Fotografie

Průřez celoživotní tvorbou

SEMILY

› Statní okresní archiv, 17. 5. – 28. 6.

Michail Ščigol

Ateliér aneb černobílé tempéry

malířského soukromí

SLANÉ

› Vlastivědné muzeum, 15. 5. – 17. 8.

Václav st., Václav ml., Jan a Milan

Rejchl

Tři generace architektů

UHERSKÉ HRADIŠTĚ

› Galerie Slováckého muzea, 10. 10. – 5. 1.

Pavel Matuška – Usmívání

obrazy, kresby, řezby

VRCHLABÍ

› Muzeum KRNP, 18. 6. – 8. 9.

Pavel Matuška – Usmívání

kresba, malba, řezba

VYSOKÉ MÝTO

› Galerie ve Zvonici, 18. 5. – 9. 6.

Zdeněk Rosák

Obrazy z let 1960 – 2013

› M – Klub, 7. 6. – 30. 6.

Gabriela Fajfrová, **Jana Stiborik**

Obrazy

paleta č. 4 4. 12. 2013

Nepravidelné noviny

UNIE VÝTVARNÝCH UMĚLCŮ

Oblastní sdružení Hradec Králové

Baarová 1381, 500 02 Hradec Králové

tel/fax: 495 523 175

www.uvuhk.cz

vydává Rada UNIE

uzávěrka vydání: 30. 11. 2013

Redakčně a graficky připravil:

Jiří Marbach

tel: 776 302 137

e-mail: marbach.nmnm@email.cz

Jazyková úprava:

Zdeněk Rosák

Lito a tisk:

LOSENICKÝ – polygrafický závod s. r. o.

Nové Město nad Metují

Náklad 200 ks, Neprodejné

paleta č. 4

11

PŘEDSTAVUJEME

Foto M. Macek

GVUN

Galerie výtvarného umění
v Náchodě, Smiřických 272
547 01 Náchod

Zřizovatel: Královéhradecký kraj

Spojení: Telefon/fax: 491 423 245

E-mail: info@gvun.cz / www.gvun.cz

Otevřeno: v termínech konání výstav
denně mimo pondělí od 9 do 17 hodin.

Galerie výtvarného umění v Náchodě byla založena v lednu roku 1966 jako okresní. Její základní sbírkový fond tvořila sbírka někdejší Městské obrazárny v Náchodě, založené vlastivědnou společností roku 1934. Galerii byly pro činnost vyhrazeny místnosti v horní patře zámku, ale v souvislosti s jeho rozsáhlou a dlouhodobou rekonstrukcí v roce 1972 o výstavní sálu přišla. Následovalo období, ve kterém vystavovala jen v prostorách nejrozličnějších kulturních zařízení Náchoda a okolních měst. Až v roce 1978 otevřela Malou výstavní síň na hlavním náměstí, kterou si sama vybudovala pro své potřeby. V letech 1978 až 2002 proběhla v této příjemné komorní výstavní síni dlouhá řada zajímavých výstav. Roku 1979 galerie zahájila úpravy zpustlé zámecké jízdárny, která byla podle projektu Ing. arch. Josefa Wagnera adaptována pro první stálé sídlo galerie a v listopadu 1983 slavnostně otevřena. Galerie tak získala objekt, ve kterém našla potřebné zázemí i s deponitáři a výstavními prostory s bezbariérovým přístupem. V lednu 1991 převzala zřizovatelskou funkci galerií ČR, tedy i náchodské, Ministerstvo kultury ČR a galerie se stala státní. Tato skutečnost jí umožnila v následujících letech špičkově vybavit a zabezpečit výstavní prostory i deponitáře. Bezbariérové výstavní prostory (i s hygienickým zázemím) patří dnes k nejpůsobivějším v Čechách. V souvislosti s územně-správní reformou převzaly v červnu roku 2001 zřizovatelskou funkci regionálních galerií krajské úřady. Současným zřizovatelem Galerie výtvarného umění v Náchodě je Královéhradecký kraj.

Sbírkový fond GVUN tvoří soubor českého výtvarného umění, který není sice ucelený ani vyhraněný, ale

obsahuje řadu kvalitních děl z 19. až 21. století; jeho součástí tvoří i tvorba regionu. Specializovaný fond ruského malířství 19. a 20. století patří dnes k nejvýznamnějším ve střední Evropě. Galerie kromě toho vlastní i zajímavý soubor polské malby, kresby, grafiky, fotografie i plastiky a skromný, ale hodnotný soubor evropského malířství 16. až 20. století. Vedle sbírkotvorné činnosti a péče o sbírky plní galerie náročný program výstavní. Vystavuje celoročně – v lichých letech v dlouhodobé expozici ruskou sbírku v přízemí a na ochozu autorské výstavy; v sudých letech v celé jízdárně velké autorské retrospektivy. V kabinetu kresby, grafiky a fotografie představuje ročně čtyři nadějné mladé autory v cyklu Umělci do čtyřiceti let.

Na cílevědomý, promyšlený výstavní program navazuje pedagogická práce – edukační programy pro děti mateřských, žáky základních a středních škol, i programy pro veřejnost. S nimi více či méně souvisí i přednášková činnost.

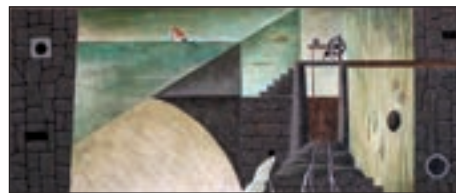
REPORTÁŽ

ODEŠLI, JEJICH DÍLA ŽIJÍ

Náchodský výtvarný podzim je úzce spjat s otevřením výstavního sálu z doby před třiceti lety, kdy byla pro práci galerie, adaptována náchodská zámecká jízdárna. Výstava byla hlavní programovou náplní otevření a svým pojetím se stala i v následujících letech každoroční stěžejní výstavou, uzavírající výstavní sezonu. Ředitel galerie Mgr. Jan Kapusta ve svém úvodním slovu vzpomenul důvody k vzniku přehlídky a ročníky, které se staly mezníky v cestě za obsahovou pestrostí a svým pojetím zajímavé pro návštěvníky, jak je známe z posledního období. Ve své podstatě je přehlídkou umění regionu

J. Ducháč, Violoncellistka, 99 x 78 cm, 1986

J. Berger, Řeka ve městě, 40 x 99 cm, nedat.
2 x foto Z. Halíř

prezentující výtvarné tvůrce z oblasti Náchodska, Jaroměřska, Broumovska, Trutnovska a části Rychnovska. Výběr autorů a jejich pozvání souvisí s existencí, nebo životním příběhem s vazbou k regionu Severovýchodních Čech, ale i s různými dalšími kouty naší země a celého světa, kam až je osud z této oblasti zavál. Jde o Salon, to znamená, že jsou představeny převážně nejaktuálnější práce ze současné tvorby, nejlépe z posledního roku. Obeslání je ponecháno na osobním výběru autorů v rozsahu do tří děl podle velikosti formátu, konečná prezentace je závislá na počtu přihlášených a možnosti umístění. Osloveno bývá na sto dvacet autorů, účast přijme kolem šedesáti. Někteří vystavují téměř pravidelně, jiní střídavě a pochopitelně dochází ke generační obměně. Přehlídka tak přirozeným vývojem proměňuje svou výrazovou tvář a stává se mezi zúčastněnými i mezi návštěvníky velice oblíbenou. Výtvarné obory a jejich techniky, kterými se jednotliví autoři zabývají, jsou široké od tradičních po novodobé a tak přehlídka umožňuje spatřit kresbu, grafiku, malbu, počítačovou grafiku, koláž, fotografii, plastiku, keramiku, textil, sklo i nová media. Zmíněné výrazové proměny jsou důsledkem odchodu dvou uměleckých generací a je ke cti Galerie výtvarného umění v Náchodě, že 30. Náchodský výtvarný podzim je věnován právě jim. Vznikla tak možnost znovu představit výtvarnou scénu regionu, více než dvě desítky umělců, kteří svými díly minulé ročníky naplňovali, a do značné míry jeho podobu určovali. Uskutečnilo se tak krásné setkání s uměleckými legendami našeho kraje, mezi nimiž mnozí návštěvníci měli přátele a mladší výtvarníci dobré a vážené učitele. Pro nejmladší generaci, která je již nepamatuje a jejich tvorbu nezná, to je jistě užitečné setkání. V řadě těch, kteří se pravidelně přehlídky účastnili, nechyběli členové jak našeho současného oblastního sdružení UVU, tak jeho předchůdkyně, krajské pobočky ČSVU: Jiří Berger, Josef Ducháč, Dana Holá – Charvátová, Jiří Kodým, František Krebs, Jan Štorkán, Ivo Švorčík a Jiří Zhibo. Při vernisáži a prohlídce vystavených prací se s autory již nepotkáte, ale jejich práce vás zaujmou nejen řemeslným zpracováním, ale stále mají co říci svým obsahem a to v souhrnu není zas tak málo.